

10-12-2025 ΟΡΘΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

† Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Μηνᾶ τοῦ
Καλλικελάδου, Ἑρμογένους, καὶ Εὐγράφου.

Ἦχος λ᾽ αἰ — Γα

Θε ος Κυ ριος και ε πε φανεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο
νο μα α τι Κυ υ ρι ι ου

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τό ὡς ἄνω)

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θε ος Κυ ριος και ε πε ε φα α νεν η
η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν
ο νο μα τι Κυ υ ρι ι ου

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τό ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος πλ. δ' . Τὸ προσταχθὲν

Δι' ἐγκρατείας, τῶν παθῶν τὰς πυριφλέκτους, ἀπονεκρώσαντες ὁρμὰς καὶ τὰς κινήσεις, τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες, ἔλαβον τὴν χάριν, τὰς νόσους ἀποδιώκειν τῶν ἀσθενῶν, καὶ ζῶντες καὶ μετὰ τέλος θαυματουργεῖν, ὄντως θαῦμα παράδοξον! ὅτι ὅστέα γυμνά, ἐκβλύζουσιν ἰάματα. Δόξα τῷ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα... (Τό ὡς ἄνω)

Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἐν τῷ Σταυρῷ θεωροῦσα, ἡ τεκοῦσα ἔλεγε δακρύνουσα· ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου.

Ἦχος λ' αἰ — Γα

Τον Α μνον και ποι με να και Σω τη ρα
του κο σμου εν τω σταυ ρω θε ω ρου σα η

τε κου σα ε λε γε δα ακρυ ου ου σα ο
μεν κο ο σμος α γα λε ται δε χο με νος
την λυ τρω σιν τα δε σπαγ χνα μου φλε γον
ται ο ρω σης σου τη ην Σταυ ρω ω σιν ην
υ περ παν των υ πο με ε νεις ο Υι ος
και θε ο ος μου ου ου

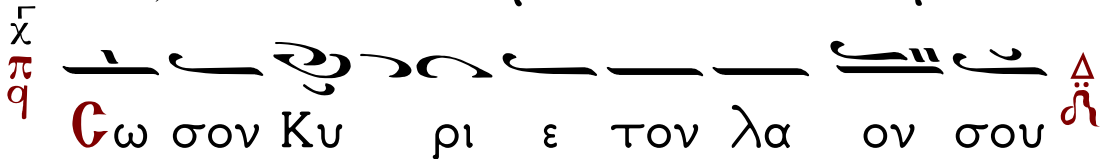
Τετάρτη πρωΐ.

Ἦχος α΄.

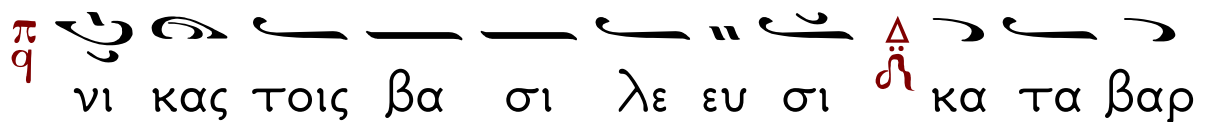
Μετὰ τὴν α΄ Σπυχολογίαν

Καθίσματα Σταυρώσιμα

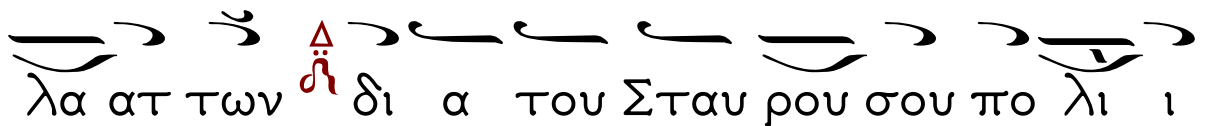
Κῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον
τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι,
κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν
φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

^π₉ ^χ **Κ**ω σον Κυ ρι ε τον λα ον σου

 και ευ λο γη σον την κληρο νο μι αν σου

^π₉ νι κας τοις βα σι λε ευ σι κα τα βαρ

 βα α ρων δω ρου με νος και το σον φυ

 λα ατ των δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι

 τε ευ μα

Στιχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ
προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
ὅτι ἅγιός ἐστι.

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, ἀνηρέθη ἡ τυραννίς, ἐπατήθη ἡ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ· οὔτε γὰρ Ἄγγελος, οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος ἔσωσας ἡμᾶς. Δόξα σοι.

π⁹ **Σ**ταυ ρω θεν τος σου Χρι στε α νη ρε
 θη η τυ ραν νις **Δ** ε πα τη η θη η δυ υ να
 μις του εχ θρου ου ου τε γαρ αν θρω πος ουκ
 Αγ γε λος **Δ** αλλ αυ τος ο Κυ ρι ι ος **Δ** ε σω
 σας η μας δο ο ξα α σοι **Δ**

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Σταυροθετοκίον*

Οὶ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι, Ἄχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ἰκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου, ἐν παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Δ **Ο**ι την ση ην προ στα σι αν κε κτη με

νοι Ἀχραν τε ^Δ και ταις σαις ι κε σι αις των δει
νων εκ λυτρου με νοι ^π τω Σταυρω του Υι ου
σου εν πα ντι φρου ρου με νοι ^π κα τα χρε ος
σε Πα αν τες ^Δ ευ σε βως με γα λυ υ νο ο μεν ^π

Μετὰ τὴν β΄ Σπυχολογίαν

Καθίσματα Σταυρώσιμα

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον προσκυνοῦμεν
φιλάνθρωπε, ὅτι ἐν αὐτῷ προσηλώθης, ἡ ζωὴ
τῶν ἀπάντων. Παράδεισον ἡνέωξας Σωτήρ, τῷ
πίστει προσελθόντι σοι Ληστῇ, καὶ τρυφῆς
κατηξιώθη, ὁμολογῶν σοι· Μνήσθητί μου, Κύριε.
Δέξαι ὥσπερ ἐκεῖνον καὶ ἡμᾶς, κραυγάζοντας.
Ἠμάρτομεν πάντες, τῇ εὐσπλαχνίᾳ σου, μὴ
ὑπερίδης ἡμᾶς.

Στιχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ
αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Τὸ ὄπλον τοῦ Σταυροῦ, ἐν πολέμοις ἐδείχθη, ποτὲ τῷ εὐσεβεῖ, Βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ, ἀήττητον τρόπαιον, κατ' ἐχθρῶν διὰ πίστεως. Τοῦτο τρέμουσιν, αἱ ἐναντίαι δυνάμεις. Τοῦτο γέγονε, καὶ τῶν πιστῶν σωτηρία, καὶ Παύλου τὸ καύχημα.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Σταυροθετοκίον

Ὡ θαύματος καινοῦ! ὦ φρικτοῦ μυστηρίου! ἐβόα ἡ Ἀμνάς, καὶ πανάμωμος Κόρη, ἐν ξύλῳ ὡς ἐώρακεν, ἀπλωθέντα τὸν Κύριον, ὃ τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακὶ περιφέρων, πῶς κατάκριτος, ὑπὸ κριτῶν παρανόμων, σταυρῷ κατακρίνεται;

Μετὰ τὴν γ' Σπυχολογίαν

Καθίσματα Σταυρώσιμα

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Ἀπλώσας ἐν Σταυρῷ, τὰς παλάμας Οἰκτίρμον, τὰ ἔθνη τὰ μακρὰν ἀπὸ σοῦ γεγονότα, συνήγαγες δοξάζειν σου, τὴν πολλὴν ἀγαθότητα, ἀλλ' ἐπίβλεψον, ἐπὶ τὴν σὴν κληρουχίαν, καὶ κατάβαλε, τοὺς καθ' ἡμῶν πολεμίους, Σταυρῷ τῷ τιμίῳ σου.

Μαρτυρικὸν

Στιχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι, Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι, Φιλάνθρωπε, δεόμεθα.

Τας αλ γη δο νας των Α γι ων ας υ
περ σου ου ε πα θον Δ δυ σω πη η θη τι
Κυ ρι ε και πα σας η μων τας ο δυ νας
ι ασαι φι λαν θρω πε δε ο ο με ε θα

Δόξα... Καὶ νῦν...

Τὸν τάφον σου, Σωτήρ

Ἦ ἄσπιλος Ἀμνάς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, κρεμάμενον νεκρόν, ἐπὶ ξύλου ὀρῶσα, ἐν δάκρυσιν ἐκραύγαζε, μητρικῶς ἀλαλάζουσα. Πῶς ὑμνήσω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον, Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἐκούσια πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Κανὼν Σταυρώσιμος,
Ὡδὴ α΄ Ἦχος α΄
Ὁ Εἰρμὸς Χριστὸς γεννᾶται

Πικρᾶς δουλείας ρυσθεὶς Ἰσραήλ, τὴν ἄβατον διῆλθεν ὡς ἥπειρον, ἐχθρὸν δὲ ὁρῶν ποντούμενον, ὕμνον τῷ εὐεργέτῃ ᾄδει Θεῷ, τῷ τερατουργοῦντι, βραχίονι ὑψηλῷ, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σταυρῷ Χριστὲ ἀναρτώμενος, ἀνύψωσας πεσόντα τὸν ἄνθρωπον, καὶ πᾶσαν ἐχθροῦ κατέρραξας, Λόγε τὴν δυναστείαν· ὅθεν τὸ σὸν πάθος ἀναμέλπω, τοῦ παθόντος καὶ παθῶν, λυτρωσαμένου με.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῆς δόξης Κύριος πέφυκας, ὁ δόξη στεφανώσας τὸν ἄνθρωπον, ἀκάνθαις· διὸ κατέστεψαι, τὴν ἀκανθοφοροῦσαν φύσιν ἡμῶν, ὅπως ἀπεργάσῃ, καρποφόρον φυτουργέ, ἐνθέων πράξεων.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ρομφαία Πάναγνε τέτρωσαι, τὸ πάθος τοῦ Υἱοῦ σου ὡς ἔβλεψας, αὐτὸν τῇ λόγχῃ

νυττόμενον, καὶ τὴν ἐν Παραδείσῳ κωλυτικὴν,
εἴργοντα ῥομφαίαν, μὴ διδοῦσαν τοῖς πιστοῖς,
τὴν θεῖαν εἴσοδον.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,

Ὡδὴ α' Ἦχος α'

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ,

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄγιόν σε τέμενος εὐρών, ὁ ὑπεράγιος
Λόγος ἐσκήνωσεν, Ἄχραντε, ἐν μήτρᾳ σου,
ἁγιασμόν καὶ φωτισμόν καὶ λύτρωσιν, τῶν
ἁμαρτημάτων, τοῖς σὲ τιμῶσι δωρούμενος. (Δίς)

Ἦχος ᾠ Πα

π
q

Υ

περ α γι α Θε ο το κε σω σον

η μας

Δ

Α

γι ον σε τε με νος ευ ρων ο υ πε

ρα γι ος Λο γος ε σκη νω σεν Ἀ χραν τε εν

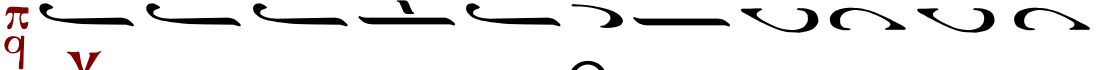
μη τρα σου α γι α σμον και φω τι σμον και λυ

τρω σιν των α μαρ τη μα των τοις σε τι

μω σι δω ρου ου με ε νος

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Βότρυν ἡ τεκοῦσα τῆς ζωῆς, ἀναπηγάζοντα οἶνον σωτήριον, μέθη σκοτισθέντα με, ἁμαρτιῶν, ὡς συμπαθῆς σωφρόνισον, καὶ πρὸς μετανοίας, ὁδοὺς εὐθείας εἰσάγαγε.

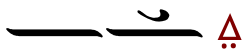

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον
 η μας

Βο τρυν η τε κου σα της ζω ης α να πη
 γα ζον τα οι νον σω τη ριον με θη σκο τι σθ εν
 τα με α μαρ τι ων ως συ μπα θης σω φρο νι σον
 και προς με τα νοι ας ο δους ευ θει ας ει
 σα α γα α γε

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γνώμη ὀλισθαίνοντα ἀεί, καὶ λογισμοῖς πονηροῖς ἐξελκόμενον, καὶ δελεαζόμενον φρενοβλαβῶς, καὶ τοῖς ἐχθροῖς εὐχείρωτον, ὅλον

γεγονότα, μὴ ὑπερίδῃς με, Δέσποινα.

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον

η μας

Γνω μη ο λι σθαι νον τα α ει και λο

γι σμοις πο νη ροις ε ξελ κο με νον και δε λε

α ζο με νον φρε νο βλα βως και τοις εχ θροις ευ
χει ρω τον ο λον γε γο νο τα μη υ πε

ρι δῃς με Δε ε σποι οι να

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων ἐκ τοῦ μηναίου.

Ὡδὴ α΄ . Ἦχος α΄
Χριστὸς γεννᾶται...

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στεφάνοις δόξης κοσμούμενοι, καὶ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ παριστάμενοι, καὶ θείου φωτὸς πληρούμενοι, πόθῳ τὴν φωτοφόρον, μνήμην ὑμῶν, τοὺς ἐπιτελοῦντας, ἀμαυρώσεως παθῶν, Μάρτυρες ῥύσασθε.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν θείαν στέργοντες εὐκλειαν, Θεοῦ τῆς καλλονῆς ἐφιέμενοι, τοῦ βίου τερπνὰ ἀπώσασθε, πᾶσάν τε δυναστείαν, περιφανῇ, καὶ διὰ θανάτου, ἀτελεύτητον ζωὴν, Μάρτυρες εὖρατε.

Δόξα...

Ενθέῳ ζήλῳ πυρούμενοι, τὸ πῦρ τῆς ἀθεΐας κατέσβεσαν, καὶ λύχνοι τὸ φῶς πυρσεύοντες, πᾶσι τῆς εὐσεβείας περιφανῶς, ὥφθησαν ἐν πίστει, Ἑρμογένης καὶ Μηνᾶς, οἱ μεγαλόφρονες.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Ρυσθῆναι Κόρη πανάμωμε, παθῶν

ἐπικρατείας τοὺς δούλους σου, τὸν σὸν ἐκτενῶς
ἰκέτευε, Κύριον καὶ Δεσπότην, ὃν ἐκ τῶν σῶν,
πάναγνε αἱμάτων, ἐσωμάτωσας ἡμῖν,
προσομιλήσαντα.

Κανὼν Σταυρώσιμος,
Ὡδὴ γ'. Ἦχος α΄
Ὁ Εἰρμὸς
Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων

Μὴ ἐν τῇ σοφίᾳ, καὶ τῷ πλούτῳ καυχάσθω
θνητὸς τῷ αὐτοῦ, ἀλλὰ τῇ πίστει τοῦ Κυρίου,
ὀρθοδόξως κραυγάζων, Χριστῷ τῷ Θεῷ, καὶ
μέλπων αἰεὶ. Ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν σῶν ἐντολῶν,
στήριζόν με Δέσποτα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὡρυξάν σου χεῖρας, Ἰησοῦ μου, καὶ πόδας
οἱ ἄνομοι, τοῦ τῇ παλάμῃ ἀπορρήτως,
διαπλάσαντος πρῶην, Χριστέ ὁ Θεός, τὸν
ἄνθρωπον, καὶ διὰ πάθους, παθῶν καὶ φθορᾶς,
πάντας ἀπαλλάξαντος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Στήτω ἀνεβόα, Ἰησοῦς ἡ σελήνη καὶ ἥλιος,
τὴν ἐν Σταυρῷ προδιαγράφων, τοῦ παθόντος
Δεσπότη, σαρκὶ τῶν φωστήρων ἔκλειψιν, δι' οὗ
τοῦ σκότους ἀρχαὶ πονηραί,
παρεδειγματίσθησαν.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡρα τῇ τοῦ Πάθους, τὸν ὥραϊον ἐν κάλλει

εἰσβλέψασα, εἶδος, Παρθένε, οὐδὲ κάλλος
κεκτημένον, ἐβόας πικρῶς, Ἄγνή, ἀλαλάζουσα·
Οἶμοι! πῶς πάσχεις Υἱέ, ἐκ παθῶν, πάντας
θέλων ῥύσασθαι!

Κανὼν τῆς Θεοτόκου

ᾠδὴ γ'. Ἦχος α'

Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν,

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεσπότην τεκοῦσα τοῦ παντός, καὶ πάντων
οὔσα Δέσποινα, τῆς δεσποτείας νῦν με
ἐξάρπασον, τῶν ἀκαθάρτων παθῶν πανάμωμε·
ἐμαυτὸν ἀθλίως γάρ, τούτοις κατεδούλωσα,
ῥαθυμία καὶ γνώμης στρεβλότητι. (Δίς)

π⁹ Ὑ περ α γι α Θε ο το κε σω σον

η μας

Δε σπο την τε κου σα του παν τος και παν

των ου σα Δε σποι να της δε σπο τει ας νυν με

+ ε ξαρ πα σον των α κα θαρ των πα θων πα

να μω με ε μαυ τον α θλι ως δε του τοις κα τε

δου λω σα ρα θυ μι α και γνω μης στρε βλο ο

τη η τι

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐχουσα αἰεὶ τὸ συμπαθές, ὥς μόνη
συμπαθέστατον, καὶ ἀγαθὸν κυήσασα Κύριον,
ἀσυμπαθῇ με ὄντα καὶ ἄσπλαγχνον, μοχθηρίᾳ
φύσεως, μὴ παρίδης, Ἄχραντε, ἀλλ' ἐπίστρεψον
σαῖς παρακλήσεσι.

Ὑ περ α γι α Θε ο το κε σω σον
η μας

Ἐ χου σα α ει το συ μπα θες ὥς μο νη
συ μπα θε στα τον και α γα θον κυ η σα σα
Κυ ριον α συ μπα θη με ον τα και α α
σπλα γ χνον μο χ θη ρι α φυ σε ως μη πα ρι
δης Α χραν τε ἀλλ ε πι στρε ψον σαις πα ρα

κλη η σε ε σι

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ζάλης με ἀτόπων λογισμῶν, κινδύνων τε καὶ θλίψεων, καὶ πειρασμῶν, Παρθέने, ἐξάρπασον, καὶ πρὸς λιμένας, ἐνθέους ἴθυνον, καὶ γαλήνης πλήρωσον, τὴν ἐμὴν διάνοιαν, ἱκετεύω σε, μόνη Πανύμνητε.

Υπεραγία Θεοτοκε σωσον

η μας

Ζαλης με α τοπων λο γι σμων κιν δυ

νων τε και θλι ψεων και πει ρασμων παρ θε νε

+ ε ξαρ πα σον και προς λι με νας εν θε ους

ι θυ νον και γα λη νης πλη ρω σον την ε

μην δι α νοι αν ι κε τευ ω σε μο νη πα νυ

υμνηη τε

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων ἐκ τοῦ μηναίου.

Ὤδῃ γ΄.

Ἦχος α΄

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀἴγλη οὐρανίῳ, λαμπρυνθέντες οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, σκότος διέλυσαν εἰδώλων, τῆς ἀπάτης καὶ φέγγος, ἡμῖν ἰάσεων ἥστραψαν, τοῖς μελωδοῦσι τῷ πάντων Θεῷ. Ἅγιος εἶ Κύριε.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νέκρωσιν τοῦ ζῶντος, ἀνιχνεύων Δεσπότη Μηνᾶ θαυμαστέ, ἐκπελματοῦσαι καὶ τὴν κάραν, τοῦ τυράννου συντρίβεις, ἐχθροῦ ἐρείδων τοὺς πόδας σου, εἰς ἀσφαλῆ μαρτυρίου ὁδόν, μάρτυς ἀνδρικότατα.

Δόξα...

Ὑμνεῖ τὸν Σωτῆρα, Ἑρμογένης τὰς χεῖρας τεμνόμενος, ἱερωσύνης φαιδροτέραν, τὴν στολὴν τῶν αἱμάτων βαφαῖς, σαφῶς ἐργαζόμενος, καὶ μιμητὴς τοῦ παθόντος σαρκί, χάριτι δεικνύμενος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Μόνην γυναιξὶ σε, τὴν ὡραίαν τῷ κάλλει
εὐράμενος, σωματοφόρος ἐκ γαστροῦ σου,
προελήλυθε Κόρη, Χριστός, θείαις ὡραιότησι,
καταφαιδρύνας τὸ γένος ἡμῶν· ὅθεν σε
γεραίρομεν

Ὡδὴ γ', τοῦ Μηναίου

Ὁ Εἰρμὸς . Ἦχος α΄

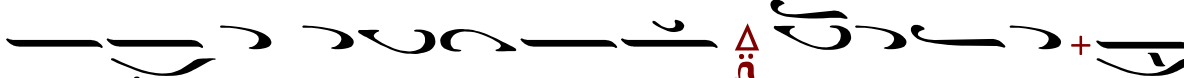
Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι
ἄρρεύστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου,
σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ
βοήσωμεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, Ἅγιος
εἰ Κύριε.

Ἦχος $\frac{4}{q}$ Πα

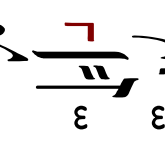
$\frac{\chi}{\pi q}$ $\frac{\pi}{q}$
Τω προ των αι ω νων εκ Πα τρος γεν

νη θεν τι αρ ρε ευ στως Υι ω και επ ε σχα

των εκ Παρ θενου $\frac{\Delta}{q}$ σαρκω θεν τι α σπο ρως $\frac{\pi}{q}$

Χρι στω ω τω Θε ω βο η σω μεν $\frac{\pi}{q}$ Ο α

νυ ψω σας το κε ρας η μων $\frac{\Delta}{q}$ Α γι ος ει Κυ

Κάθισμα
Ἦχος πλ. δ΄
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Παρωσάμενοι δόξαν τὴν κοσμικὴν, ἐπτερώθησαν δόξῃ τῇ θεϊκῇ, Μηνᾶς Ἑρμογένης τε, καὶ ὁ ἔνδοξος Εὐγραφος, καὶ προθύμῳ γνώμῃ, τὸν ὄγκον ὑπέμειναν, τῶν δεινῶν βασάνων, σαρκὸς μὴ φεισάμενοι· ὅθεν μετὰ τέλος, εἰς βυθοὺς θαλαττίους, ῥιφέντες ἰθύνησαν, πρὸς λιμένα οὐράνιον, οἷς ἐν πίστει βοήσωμεν. Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα...
Ἦχος α΄
Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Μηνᾶς ὁ θαυμαστός, ὁ κλεινὸς Ἑρμογένης, ἡ πάνσεπτος дуάς, τῆς ἁγίας Τριάδος, πολύθεον φρύαγμα, ἀνδρικῶς κατεπάτησαν, καὶ τελέσαντες, τὸν ἱερώτατον δρόμον, νίκης ἔλαβον, ἐξ οὐρανοῦ τοὺς στεφάνους, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον
Καὶ σοῦ τῆς καθαρᾶς, καὶ πανάγνου

Παρθένου, διῆλθεν ἀληθῶς, τὴν καρδίαν
 ῥομφαία, Σταυρῷ ὡς ἐώρακας, τὸν Υἱόν σου
 ὑψούμενον, παναμώμητε, εὐλογημένη Μαρία, τὸ
 προσφύγιον, ἁμαρτωλῶν καὶ τὸ τεῖχος, καὶ
 κόσμου κραταίωμα.

ᾠδὴ στ', τοῦ Μηναίου

Ἦχος α' . Ὁ Εἰρμὸς

Σπλάγχχνων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν,
 ἐνάλιος θήρ, οἶον ἐδέξατο, τῇ Παρθένῳ δέ,
 ἐνοικήσας ὁ Λόγος καὶ σάρκα λαβών, διελήλυθε
 φυλάξας ἀδιάφθορον· ἧς γὰρ οὐχ ὑπέστη
 ῥεύσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχευ ἀπήμαντον.

Ἦχος Πα

Σπλάγχχνων Ἰωναν ἐμβρυον ἀπημε
 σεν
 ε να λι ος θηρ ο ι ο ι ο ν ε
 δε ζα το τη Παρ θε νω δε ε νοι κη σας
 ο Λο γος και σα αρ κα λα βων δι ε λη λυ
 θε φυ λα ζας α δι α φθο ρον

10-12-2025 ΟΡΘΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΗΧΟΣ Α΄

η ης γαρ ουχ υ πε στηρευ σε ως την
τε κουσαν κα τε σχεν α πη η μα αν το
ο ο ον

Κοντάκιον

Ἦχος δ΄

Ἐπεφάνης σήμερον

Τῆς στρατείας ἤρπασε, σὲ τῆς προσκαίρου,
καὶ ἀφθάρτου ἔδειξε, συγκληρονομον ὦ Μηνᾶ,
σὺν τοῖς συνάθλοις σου Κύριος, ὁ παρασχὼν σοι
τόν ἀφθαρτον στέφανον.

Ὁ Οἶκος

Ὑμνοῖς τὴν σὴν πανήγυριν στέφων
Ἀθλοφόρε Κυρίου, τοὺς σοὺς ἀγῶνας κροτῶ,
καὶ ἀνυμνῶ τὰ παλαίσματα· ὑπὲρ γὰρ μόνου
τοῦ πάντων Κτίστου, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ
ἐδοκιμάσθης, ἀλλὰ τὸν σὸν σταθὴρὸν λογισμὸν
οὐκ ἐσάλευσε τὸ πλῆθος τῶν παρανόμων·
ἄνωθεν γὰρ αὐτὸν ἐστήριξεν ὁ Χριστὸς ἐν τοῖς
ἀγῶσιν, ὁ παρασχὼν σοι τὸν ἀφθαρτον
στέφανον.

Σ Υ Ν Α Ξ Α Ρ Ι Ο Ν

Τῇ Ι΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἄθλησις τῶν Ἀγίων
τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων, Μηνᾶ τοῦ
καλλικελάδου, Ἑρμογένους, καὶ Εὐγράφου.

Στίχοι

Τμηθεὶς ὁ Μηνᾶς, κἂν κελαδεῖν οὐκ ἔχη,
Φιμοῖ κελαδοῦν δυσσεβείας τὸ στόμα.

Τὴν δυσσέβειαν ἐκπτύσας Ἑρμογένης,
Ὑπῆρξε Μάρτυς εὐσεβείας ἐκ ξίφους.
Τὰς ἐκ μαχαίρας, Εὐγραφε, τρώσεις φέρων,
Ὅξὺς Θεοῦ κάλαμος ὥφθης, εὖ γράφων.
Εὐκέλαδος δεκάτῃ Μηνᾶς ξίφει αὐχένα
δῶκεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Γέμελλος,
σταυρωθεὶς, τελειοῦται.

Στίχοι

Ὑπὲρ Θεοῦ Γέμελλος ἐσταυρωμένου,
Τὴν ἐν ξύλῳ σταύρωσιν ἀσμένως φέρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Θωμᾶ τοῦ Δεφουρκινοῦ.

Ὁ Ἅγιος Ἱερομάρτυς Θεότεκνος, ξίφει
τελειοῦται.

Ὁ Ἅγιος μάρτυς Μαριανός, λιθοβοληθεὶς
τελειοῦται.

Ὁ Ἅγιος μάρτυς Εὐγένιος, ξύλοις
τυπτόμενος, τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ἡ', τοῦ μηναίου

Ἦχος α΄

Ὁ Εἰρμός

Στίχ. **Λ**ινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος, ἐξεικόνισε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὓς ἐδέξατο φλέγει Νέους, ὥς οὐδὲ πῦρ τῆς θεότητος, Παρθένου ἦν ὑπέδυ νηδύν· Διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. κατέσχεν ἀπῆμαντον.

Ἦχος $\frac{4}{q}$ Πα

$\overset{\chi}{\pi q}$ **Λ**ι νο υ με ν ευ λο γου με ν και προ σκυ

$\overset{\chi}{\pi q}$ νο υ με ν τον Κυ ρι ον **Δ**

Δ **Θ** αυ μα τος υ περ φυ ους η δρο σο βο

πq λος ε ζει κο νι σε κα μι νος τυ πον πq

πq ου γαρ ους ε δε ζα το φλε γει Νε ους πq ως

ου δε πυρτης Θε ο τητος Παρθενου ην
 υπεδυνη δι ο ο ανυμνουν
 τες αναμελψωμεν Ευλογειτω η Κτι
 σις πασα τον Κυριον και υπερυ
 ψου ουτω εις παντας τους αιωω
 ω να αα αας

Τιμιωτέρα πρώτου ἤχου.

Ἦχος 4^ο Πα

Στίχος α' ^χπ ⁹Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον

Κυ υ ρι ον ^π9 και η γαλ λι α σε το

πνευ μα μου ^χΔ ⁹ε πι τω Θε ω τω σω τη ρι

μου ^Δ9

^Δ9 Την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου

βι ι ι ιμ και εν δο ξο τε ε ραν ^Δ9 α συγ

κρι ι τως των Σε ρα φειμ ^Δ9 την α δι α φθο

ρως ^Δ9 Θε ον Λο γον τε κου σαν ^π9 την ον τως Θε ο

το κον Σε _πμε γα λυ νο μεν ^π9

Στίχος β' ^χπ ⁹Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα

πει νω σιν της δου λης αυ του ^πι δου γαρ α

πο του νυν ^χμα κα ρι ου σι με πασαι αι

γε νε αι ^Δ

^Δτην Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου

βι ι ι ιμ και εν δο ξο τε ε ραν ^Δα συγ

κρι ι τως των Σε ρα φιμ ^Δτην α δι α φθο

ρως ^ΔΘε ον Λο γον τε κουσαν ^πτην ον τως Θε ο

το κον Σε ^πμε γα λυ νο μεν

Στίχος γ' ^χ^πΟ τι ε ποι η σε μοι με γα λει

α ο Δυ να τος και α γι ον το ο

νο μα αυ του ^πκαι το ε λε ος αυ του ^χ^Δ

εις γε νε αν και γε νε αν τοις φοβου με νοις

αυ τον

την Τι μι ω τε εραν των Χε ρου

βι ι ι ιμ και εν δο ξο τε εραν α συγ

κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο

ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

το κον Σε με γα λυ νο μεν

Σπύχος δν ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο

νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη

φανους δι α νοι α καρ δι ας αυ των

την Τι μι ω τε εραν των Χε ρου

βι ι ι ι μ και εν δο ξο τε ε ραν α συγ

κρί τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο

ρως ^ΔΘε ον Λογον τεκουσαν ^πτην οντως Θε ο

το κον Σε μεγαλυ νο μεν πρ

Σπίχος ε' ^χ _π ⁹ **Κ** α θ ρ ι λ ε δ υ ν α σ τ ρ α ς α π ο θ ρ ο ν ω ν

καὶ ὑψώσεταί σου ἡ πεινῶντας ἐ

νε ε πλη σεν α γα θων και πλου τουν τας ε

ζα πεστειλε κε νους

The first line of musical notation is written on a four-line staff. It begins with a red treble clef (C-clef on the first line) and a red key signature of one sharp (F#). The melody consists of the following notes: a half note G4, a half note A4, a half note B4, a half note C5, a half note D5, a half note E5, a half note D5, a half note C5, a half note B4, a half note A4, and a half note G4. The notes are connected by a continuous line. Below the staff, the Greek text 'Την Τιμιωτέραν των Χερουβιμ' is written in a red, stylized font.

καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σερα

φιμ την α δι α φθορως Θε ον Λογοντε

κουσαν την οντως Θεοτοκον Σε μεγαλυνο

μεν

Στίχος στ' Ἄν τε λαβετο Ισραηλ παι

δος αυτου μνησθη η ναι ε λεε εους κα

θως ε λαλησε προς τους πατερας η

μων τω Αβρααμ και τω σπερματι αυτου

εως αιωνος

Την Τιμιωτεραν των Χερουβιμ

και ενδοξοτεραν ασυγκριτως των Σερα

φιμ την αδιαφθορως Θεον Λογοντε

κουσαν την οντως Θεοτοκον Σε μεγαλυνο

μεν π
 η

Εἶτα ψάλλεται

Ὁ Εἰρμὸς τῆς θ' ὥδης τοῦ κανόνος τοῦ μηναίου.

Ἦχος α'.

Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου,
πυρπολουμένη βάτος ἔδειξεν ἄφλεκτος. Καὶ νῦν
καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσας,
κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον, ἵνα σε
Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

χ
 π
 η Τυ υ πον της α γνης λο χει ας σου Δ
 η πυρ
πο λου με νη βα τος ε δει ξεν α φλε κτος π
 η
και νυν καθ' η μων των πει ρασμων α γρι αι νου
σαν Δ
 η κα τα σβεσαι αι του ου μεν την κα μι νον
 π
 η ι να σε Θε ο το ο κε α κα τα παυ στως
με γα λυ υ νο ο μεν π
 η

Ἦχος 4 Πα

Ἀ ξι ον ε σ τιν ως α λη θως μα κα ρι
 ζειν σε την Θε ο το κον την α ει μα κα ρι
 στον και πα να μω μη τον και μη τε ρα του Θε
 ου ημων την τι μι ω τε ραν των Χε
 ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α συ γκρι ι τως
 των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον
 Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον
 σε με γα λυ υ νο ο με ε εν

π
9

π
9

Ἐξαποστειλάρια
Τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ:
Ἦχος β΄

Σταυρός, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης.
Σταυρός, ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας, Σταυρός,
Βασιλέων τὸ κραταίωμα, Σταυρός, πιστῶν τὸ
στήριγμα, Σταυρός, Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν
δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Ἐξαποστειλάριον
Ἦχος γ΄
Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς

Ρητορικοῖς σου λόγοις, καὶ θείοις θαύμασι
Μηνᾶ, συναθλητὴν ἐπεσπάσω, τὸν ἱερὸν
Ἑρμογένην, μεθ' οὗ σε σὺν τῷ Εὐγράφῳ,
περιχαρῶς εὐφημοῦμεν.

Θεοτοκίον
Ἦχος γ΄
Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς

Θεοκυῆτορ Μαρία, τῶν γηγενῶν εὐκληρία,
ἁμαρτωλῶν προστασία, Χριστιανῶν ἐλπίς μόνη,
κόσμου παντὸς σωτηρία, ῥῦσαι πυρὸς ἀπειλῆς
με.

ΑΙΝΟΙ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ΄ (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Εστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ΄ (149)

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν, ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἀινεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῶνται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἀὶ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ΄ (150)

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ προεστώς:

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῶμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς

δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καί

τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὁτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρῶν, καὶ

φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός: Ὤ, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: Ὁν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

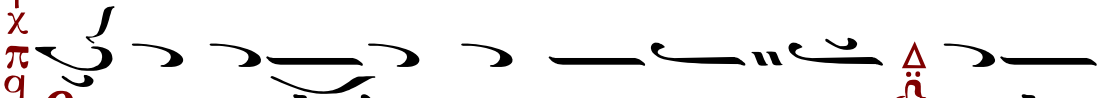
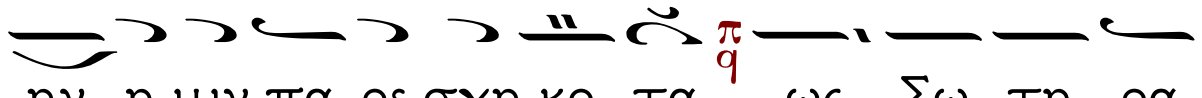
Ὁ χορός: Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν.

Σταυρώσιμα

Ἦχος ♯ Πα

Εὲ τὸν ἐν ξύλῳ προσπαγέντα, καὶ ζωὴν ἡμῖν
παρεσχηκότα, ὥς Σωτῆρα καὶ Δεσπότην,
ὕμνουμέν ἀπαύστως.

Ε τον εν ξυ λω προ σπα γε εν τα και ζω

ην η μιν πα ρε σχη κο τα ως Σω τη ρα

και Δε σπο ο την υ μνου μεν α παυ στως

Στίχ. α΄. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους
σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ
ἠὺφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.
Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας
ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς
δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον
τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Διὰ τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ, μία ποιμνη
γένονεν, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, καὶ μία
Ἐκκλησία, οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ ἀγάλλεται, Κύριε
δόξα σοι.

 Διὰ τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ μιὰ
 ποιμνὴ γεγονέν Αγγέλων καὶ ἀνθρώπων καὶ
 μιὰ Ἐκκλησία σου ρα νὸς καὶ ἡ γῆ
 ἀγαλλώνται Κυριέ δοξαῖ σοι

Στίχ. β'. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ
 Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
 ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν
 χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Υμᾶς πανεύφημοι μάρτυρες, οὐ θλίψις, οὐ
 στενοχωρία, οὐ λιμός, οὐ διωγμός, οὐδὲ
 μάστιγες, οὐ θυμὸς θηρῶν, οὐ ξίφος, οὐδὲ πῦρ
 ἀπειλοῦν, χωρίσαι Θεοῦ δεδύνηνται, πόθῳ δὲ
 μᾶλλον τῷ πρὸς αὐτόν, ὥς ἐν ἄλλοτρίοις
 ἀγωνισάμενοι σώμασι, τὴν φύσιν ἐλάθετε,
 θανάτου καταφρονήσαντες· ὅθεν καὶ ἐπαξίως
 τῶν πόνων ὑμῶν, μισθὸν ἐκομίσασθε, οὐρανῶν
 Βασιλείας κληρονόμοι γεγόνατε, ἀπαύστως
 πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μαρτυρικὸν

Δ
Α

Υ

μας πα νε ευ φη μοι Μαρ

τυ ρες ου θλι ψις ου στε νο χω ρι ι α ου

δι ω γ μο ος ου δε μα στι γες ου θυ μο ς θη

ρων ου ζι φος ου δε πυ ρα πει λουν χω ρι ι

σαι θε ου δε δυ νην ται πο θω δε μα λλον τω

προς αυ τον ως εν αλ λο τρι ι ο ις α γω νι

σα με νοι σω μα σι την φυ σιν ε λα θε

τε θα να α του κα τα φρο νη σαν τες ο θεν

και ε πα ζι ι ως των πο νων υ μων μι

σθον ε κο μι σα σθου ρα νων Βα σι λει

ας κλη ρο νο μοι γε γο να τε πρε σβευ σα

α τε υ περ των ψυχων η ημων

Δόξα... τοῦ Μηναίου.

Ἦχος πλ. β'

Πάλιν ἡμῖν ἡ ἐτήσιος μνήμη, τῶν τοῦ κόσμου φωστήρων ἐξέλαμψε, Μηνᾶ τε Ἑρμογένους καὶ Εὐγράφου, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας φωτίζουσα, τοῖς ὑπὲρ Χριστοῦ διὰ Σταυροῦ αὐτῶν ἀγωνίσμασι. Δι' ὃ τῷ ἐν δόξῃ καὶ τιμῇ στεφανώσαντι αὐτούς, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, τὸν ὕμνον προσάξωμεν.

ω ε ε Δο ο ο ζα Πα α τρι ι ι ι και αι
αι Υι ω και α γι ι ω Πνευ μα α α
τι

Πα λι ι ιν η η μιν η ε τη σι ος
μνη η η μη των του κο σμου φω στη η η ρων

ε ζε ε λα α α αμ ψε Μη να α α τε
 Ερ μο γε ε νου ους και αι αι Ευ γρα α α
 φου των πιστων τας καρ δι ι ι ι ας φω τι
 ι ζου ου ου ου σα τοις υ περ Χρι ιστου δι
 α Σταυ ρου α αυ των α α α γω νι ι σμα
 α α α σι δι ο τω εν δο ξη η και τι ι
 μη στε φα νω σα αν τι ι ι α α αυ τους
 Χρι στω τω Θε ω ω ω ω η η η η μων τον
 υ υ υ υ υ μνον προ σα α α ζω ω ω ω
 μεν

Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ. Ἦχος πλ. β΄

Εν ξύλῳ προσπαγέντα σε, Χριστέ ἡ σὲ
κυήσασα, καθορῶσα, τὴν καρδίαν γοερῶς,
ἐτέτρωτο βοῶσα· Ἀνάστα ὦ Υἱέ μου, ὅπως
ὕμνήσω σου τὴν ἔγερσιν.

Αγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Αναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (**ἐκ γ'**)

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος πλ. δ΄. Τὸ προσταχθὲν

Δι' ἐγκρατείας, τῶν παθῶν τὰς πυριφλέκτους, ἀπονεκρώσαντες ὁρμὰς καὶ τὰς κινήσεις, τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες, ἔλαβον τὴν χάριν, τὰς νόσους ἀποδιώκειν τῶν ἀσθενῶν, καὶ ζῶντες καὶ μετὰ τέλος θαυματουργεῖν, ὄντως θαῦμα παράδοξον! ὅτι ὅστέα γυμνά, ἐκβλύζουσιν ἰάματα. Δόξα τῷ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ νῦν...

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. δ΄.

Ο καρπὸς τῆς κοιλίας σου Ἀχραντε, τῶν Προφητῶν ὑπάρχει, καὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα διό σε Θεοτόκον, ἐν ἐπιγνώσει δοξάζοντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

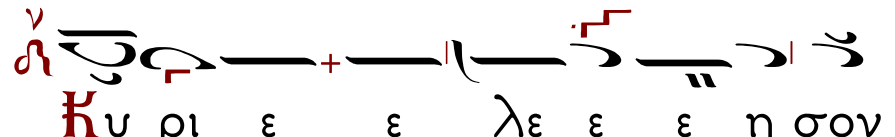
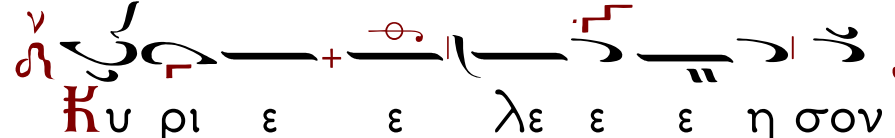
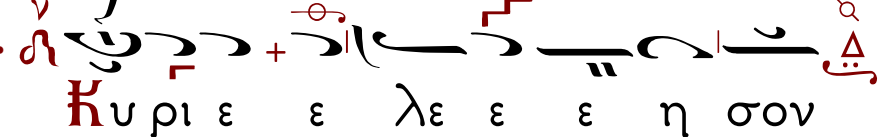
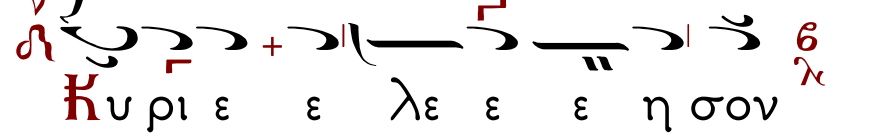
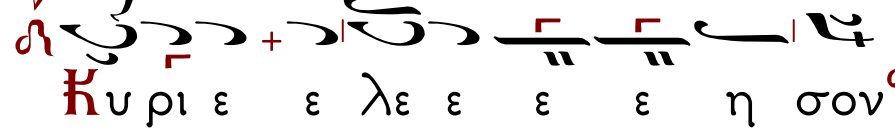
Ἦχος λϠ Γα

Ο καρποὺς τῆς κοιλίας σου Ἀχραν
τε τῶν Προφητῶν ὑπάρχει καὶ τοῦ νομοῦ
τοῦ πληρώματος διό σε Θεοτόκον

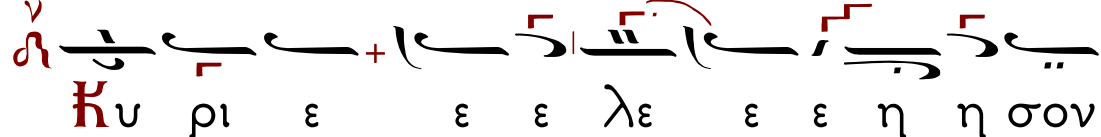
Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν

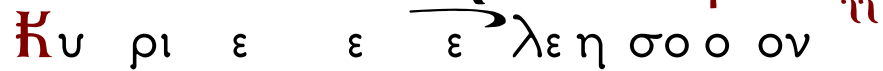
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λδ Νη

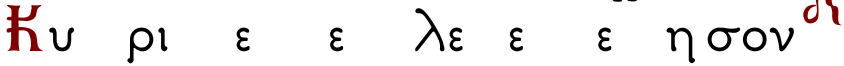
1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

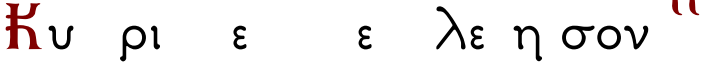
ΕΤΕΡΑ

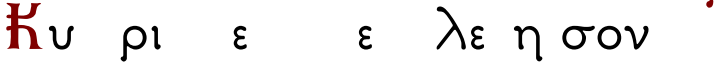
1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

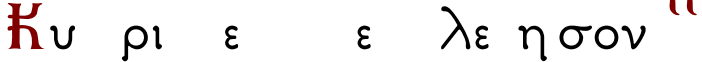
4. Ἀ
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν

5. Ἀ
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

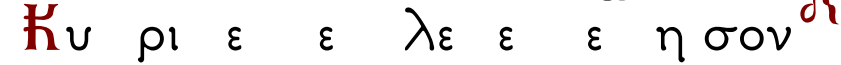
6. Ἀ
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

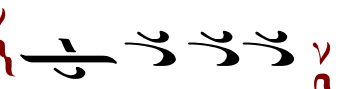
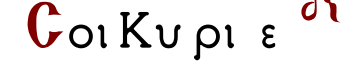
7. Ἀ
 Κυ ρι ε ε λε η σον

8. Ἀ
 Κυ ρι ε ε λε η σον

9. Ἀ
 Κυ ρι ε ε λε η σον

10. Ἀ
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

11. Ἀ
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

12. Ἀ
 Cοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνο Α'
Ἦχος Δ'

μη-ην

Σπχ. α' ἄ γα θον το ε ζο μο λο

γει σθαι τω Κυ ρι ω και ψαλλειν τω ο

νο μα τι σου Υ ψιστε

Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

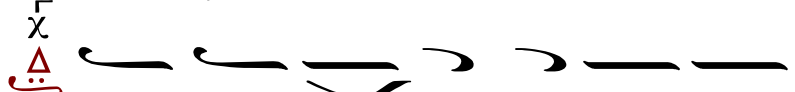
Σπχ. β' Του α να γ γε λειν τω πρω ι

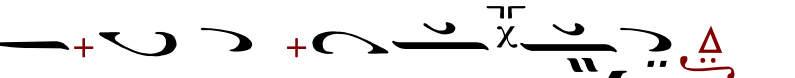
το ε λε ος σου και την α λη θει αν

σου κα τα νυ κτα

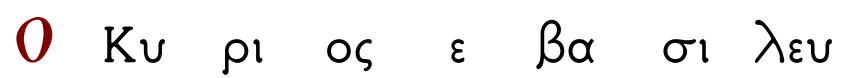
Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

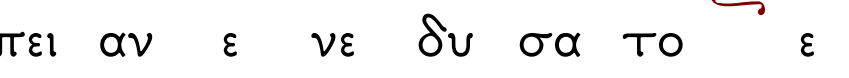
Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...

Το τελευταῖον.

το οὐκοῦ σωτὴρ σῶσον ἡμᾶς

Ἀντίφωνο Β'
Ἦχος Δι

Ἄμην
Σπχ. α'

Ὁ Κύριος ἐβασιλευ

σεν ἐπρεπείαν ἐνεδυσάτο

ἐνεδυσάτο Κύριος

δυναμὶν καὶ

περὶ ἐζώσατο

Πρεσβείαις τῶν ἀγίων σου

σωσον ἡ

μας Κύριε

Σπχ. β' **Κ**αι γαρ ε στε ρε ω σε την

 οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε

 ται

 Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

 μας Κυ ρι ε

Σπχ. γ' **Θ**αυ μα στοι οι με τε ω ρι

 σμοι της θα λασ σης θ αυ μα στος εν υ ψ η

 λοις ο Κυ ρι ος

 Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

 μας Κυ ρι ε

Σπχ. δ' **Τ**α μαρ τυ ρι α σου ε πι

στω θη σαν σφοδρα τω οι κω σου πρε πει
α γι α σμα Κυ ρι ε εις μα κρο τη
τα η με ρων

Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η
μας Κυ ρι ε

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι αι ω νων Α μην

Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
του Θε ου α θανατος υ πα α α αρχων

και κα τα δε ζα με νος δι α την η
 με τε ραν σω τη ρι ι αν σα ρ κω θη
 ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α
 ει πα ρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτω σε
 αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε
 ος θα να α τω ω θα να τον πα τη σας ει
 εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ζα
 ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ
 μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνο Γ'
Ἦχος Δι

Σπχ. α' Δευ τε α γαλ λι α σω με θα
τω Κυ ρι ω α λα λα ζω μεν τω Θε ω
τω Σω τη ρι ημων
 Εω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο
εν Α γι οis θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι
αλ λη λου ι α

Σπχ. β' Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ
του εν ε ζο μο λο γη σει και εν ψαλ
μοις α λα λα ζω μεν αυ τω
 Εω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο

εν Α γι οis θαν μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου̣ ι α

Σπχ. γ' ^χ **Ο** τι Θε οs με γας Κυ ρι οs

και βα σι λευs με γας ε πι πα σαν την

γην

Εω σον η μα αs Υι ε Θε ου ο εν

Α γι οis θαν μα στος ψαλ λον τας Σοι αλ λη

λου̣ ι α α̣ α̣ α̣

Εἰσοδικό

Δευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε σω
μεν Χρι στω **Ε**ω στον η μα ας Υι ε Θε ου
ο εν Α γι οισ θ αυ μα στος ψα λ λ ο ν τ ας
Σοι α λ λ η λ ο υ ι α
Ἀπολυτίκιον

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος πλ. δ΄. Τὸ προσταχθὲν

Δι' ἐγκρατείας, τῶν παθῶν τὰς πυριφλέκτους, ἀπονεκρώσαντες ὁρμὰς καὶ τὰς κινήσεις, τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες, ἔλαβον τὴν χάριν, τὰς νόσους ἀποδιώκειν τῶν ἀσθενῶν, καὶ ζῶντες καὶ μετὰ τέλος θαυματουργεῖν, ὄντως θαῦμα παράδοξον! ὅτι ὅστέα γυμνά, ἐκβλύζουσιν ἰάματα. Δόξα τῷ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον

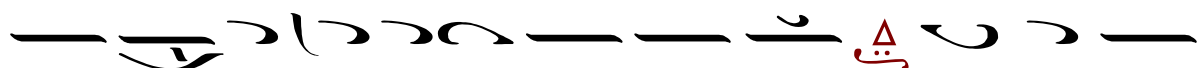
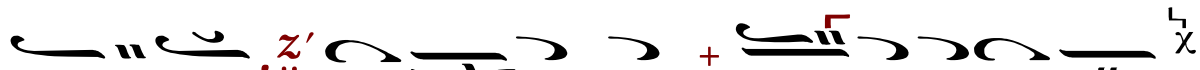
Τῇ Τετάρτῃ τοῦ Σταυροῦ

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος Δ΄

Ὁ υψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησε Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμ

 μα χι αν ε χοι εν την σην ο πλον ει

 ρη η νης α ητ τη τον τρο ο παι ο

 ο ον

**ΑΠΟCΤΟΛΗΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩCΜΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΖ' ΕΒΔΟΜΑΙΔΟΣ**

Προκείμενον. Ἦχος γ'

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Τιμόθεον Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα **5:22-25;6:1-11**

Τέκνον Τιμόθεε, χειῖρας ταχέως μηδενὶ ἐπιτίθει, μηδὲ κοινώνει ἀμαρτίαις ἀλλοτρίαις· σεαυτὸν ἄγνὸν τήρει. Μηκέτι ὑδροπότηι, ἀλλ' οἶνω ὀλίγῳ χρῶ διὰ τὸν στόμαχόν σου καὶ τὰς πυκνάς σου ἀσθενείας. Τινῶν ἀνθρώπων αἱ ἀμαρτίαι πρόδηλοί εἰσι, προάγουσαι εἰς κρίσιν, τισὶ δὲ καὶ ἐπακολουθοῦσιν· ὡσαύτως καὶ τὰ καλὰ ἔργα πρόδηλά ἐστι, καὶ τὰ ἄλλως ἔχοντα κρυβῆναι οὐ δύνανται. Ὅσοι εἰσὶν ὑπὸ ζυγὸν δοῦλοι, τοὺς ἰδίους δεσπότας πάσης τιμῆς ἀξίους ἡγείσθωσαν, ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία βλασφημῇται. Οἱ δὲ πιστοὺς ἔχοντες δεσπότας μὴ καταφρονεῖτωσαν, ὅτι ἀδελφοί εἰσιν, ἀλλὰ μᾶλλον δουλευέτωσαν, ὅτι πιστοί εἰσι καὶ ἀγαπητοὶ οἱ τῆς εὐεργεσίας

ἀντιλαμβανόμενοι. Ταῦτα δίδασκε καὶ παρακάλει. εἴ τις ἑτεροδιδασκαλεῖ καὶ μὴ προσέρχεται ὑγιαίνουσι λόγοις τοῖς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῇ κατ' εὐσέβειαν διδασκαλίᾳ, τετύφωται, μηδὲν ἐπιστάμενος, ἀλλὰ νοσῶν περὶ ζητήσεις καὶ λογομαχίας, ἐξ ὧν γίνεται φθόνος, ἔρις, βλασφημίαι, ὑπόνοιαι πονηραί, παραδιατριβαὶ διεφθαρμένων ἀνθρώπων τὸν νοῦν καὶ ἀπεστερημένων τῆς ἀληθείας, νομιζόντων πορισμὸν εἶναι τὴν εὐσέβειαν. ἀφίστασο ἀπὸ τῶν τοιούτων. Ἔστι δὲ πορισμὸς μέγας ἢ εὐσέβεια μετὰ αὐταρκείας. Οὐδὲν γὰρ εἰσηνέγκαμεν εἰς τὸν κόσμον, δῆλον ὅτι οὐδὲ ἐξενεγκεῖν τι δυνάμεθα· ἔχοντες δὲ διατροφὰς καὶ σκεπάσματα, τούτοις ἀρκεσθησόμεθα. Οἱ δὲ βουλόμενοι πλουτεῖν ἐμπίπτουσιν εἰς πειρασμὸν καὶ παγίδα καὶ ἐπιθυμίας πολλὰς ἀνοήτους καὶ βλαβεράς, αἵτινες βυθίζουσι τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὄλεθρον καὶ ἀπώλειαν· ῥίζα γὰρ πάντων τῶν κακῶν ἐστὶν ἡ φιλαργυρία, ἧς τινες ὀρεγόμενοι ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ τῆς πίστεως καὶ ἑαυτοὺς περιέπειραν ὀδύναις πολλαῖς. Σὺ δέ, ὦ ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, ταῦτα φεῦγε.

Ἀλληλούϊα... (γ') Ἦχος πλ. δ'

Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν
καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

ⲡⲓⲕⲩⲣⲓ ⲉⲉ ⲗⲉⲛⲥⲟⲛ

ⲡⲓⲕⲩⲣⲓ ⲉⲉ ⲗⲉⲛⲥⲟⲛ

ⲡⲓⲕⲩⲣⲓ ⲉⲉ ⲗⲉⲛⲥⲟⲛ

Ⲙⲟⲓⲕⲩⲣⲓ ⲉ

ⲁⲙⲛⲛⲛⲛⲛ

ⲕⲁⲓ ⲧⲱⲡⲛⲉⲩⲙⲁⲧⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲥⲁ

Ⲙⲟⲓ ⲟⲓ ⲟⲓ ⲟⲓ ⲟⲓ ⲕⲩⲣⲓ ⲉ ⲉⲩⲉⲣⲟⲛ.

Ⲙⲟⲓⲕⲩⲣⲓ ⲉ ⲉⲉⲉⲉⲉ

ⲁⲁⲙⲛ

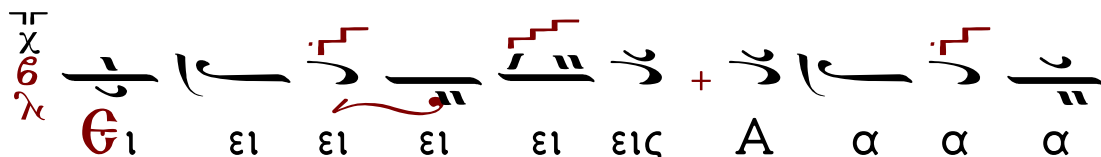
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
Ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,
Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὥς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
 δὸς ἡμῖν σήμερον,
Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
ὥς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

Ἦχος λη Πα' Εναρμόνιος

Ἐ
 εἰ εἰς Ἀ γι ος εἰ εἰ εἰς Κυ υ
 ρι ι ι ος Ι η σους Χρι στος εἰς δο ξαν Θε
 ου Πα τρος α μην

Ἦχος ᾠδῆς

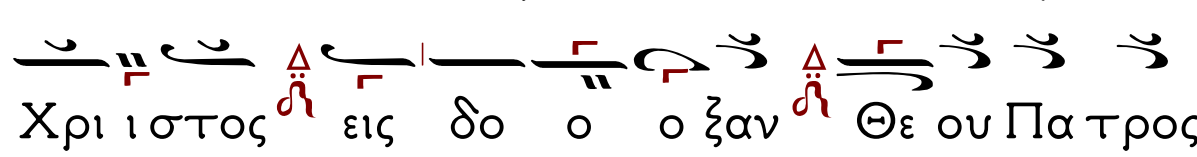
 ΕΙΣ ΕΙΣ ΕΙΣ ΕΙΣ ΕΙΣ Α Α Α Α

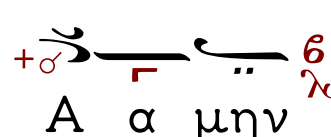
 ΓΙ Ι Ι ΟΣ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙΣ

 ΚΥ Υ Υ Υ Υ ΡΙ Ι Ι ΟΣ Ι Η ΣΟΥΣ

 ΧΡΙ ΙΣΤΟΣ ΕΙΣ ΔΟ Ο Ο ΖΑΝ ΘΕ ΟΥ ΠΑ ΤΡΟΣ

 Α Α ΜΗΝ

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ἦχος λ̣̣̣̣̣̣ Πα

Χ̣̣̣̣̣̣ ρι στε ε το φως το α λη θι νον το
φω τι ζον και α γι α α α α α α ζο
ον παν τα α αν θρωπον ερ χο ο ο με
νον ει εις τον κο ο ο ο ο ο ο ο
σμον ση μει ω θη η τω ω ε εφ' η η
μα ας το φω ω ως του ου προ ο σω ω ω
που ου ου ου σου ι να εν αυ τω ο ψω
ω με ε θα φως το ο α προ ο ο ο
ο σι ι ι τον και κα τε ευ θυ υ υ
υ νο ον τα δι α βη η μα τα α

η μω ω ων ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω
 ω ω ων ε εν το ο ο λω ω ων σου ^π
 πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
 σου ου Μη η η τρος ^χ και πα αν τωων
 σου ου των Α γι ω ω ωνα μην ^Δ

Κοινωνικόν

Ἦχος ♩ Πα

^λ
^π
^q
Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ
υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο
μαι ^π
^q
Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α
α α α ^π
^q

Σπῆχος. ^π
^q
Ε πι στευ σα δι ο ε λα α
λη σα ^Δ
^q
ε γω δε ε τα πει νω θη ν σφο δρα ^π
^q

^π
^q
Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ
υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαί ^π_q Αλ λη λου οὐ ου ι ι ι ι α

α α α ^π_q

Σπύχος. ^π_q Τι αν τα πο δω σω τω Κυ ρι

ι ω ^Δ_q πε ρι πα αν των ων αν τα πε δω κε

^π_q μει

^π_q Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^π_q και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου ^π_q ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαί ^π_q Αλ λη λου οὐ ου ι ι ι ι α

α α α ^π_q

Σπύχος. ^π_q Τας ευ χας μου τω Κυ ρι ω

α πο δω ω σω ^Δ ε ναν τι ον παν το ος +

του λα ου αυτου ^π_q

^π_q Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^π_q και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου ^η ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαι ^π_q Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

α α α ^π_q

Σπύχος. ^π_q ^Ω Κυ ρι ε ε γω δου λος σος ^π_q ε

γω ω δου ου λος σος και υι ο ος της παι δι

σκη ης σου ^π_q δι ερ ρη ζας τους δε σμους μου ^π_q

^π_q Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

 η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ

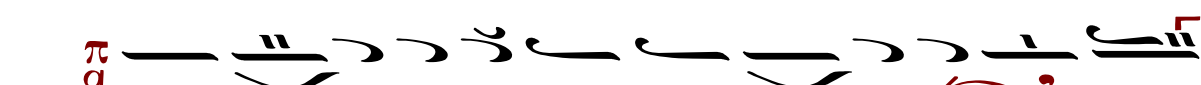
 υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

 μαι Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

Σπῆχος.
 Ε πι στρε ψον ψυ χη μου εις την

 α να παυ σιν σου ο τι Κυ ρι ος ευ ηρ

 γε τη σε σε

 Π ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

 η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ

 υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

 μαι Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

α α α

Σπῖχος. πῃ ε λε η μων ο Κυ ρι ος και

δι και ος πῃ και ο Θε ος η μων ε λε

ει

πῃ Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι πῃ και το ο νο μα α Κυ

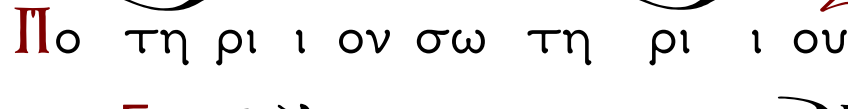
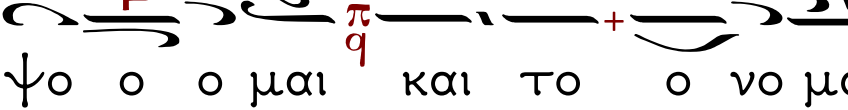
υ ρι ι ου η επι κα λε ε ε σο ο ο ο

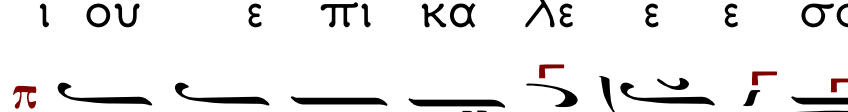
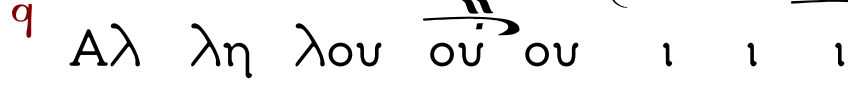
μαι πῃ Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

α α α

Σπῖχος. πῃ ε υ α ρε στη σω ε νω πι ον Κυ

ρι ου πῃ εν χω ρα ζων των πῃ

 Π ο τ η ρ ι ι ο ν σ ω τ η ρ ι ι ο υ ο υ λ η

 η ψ ο ο ο μ α ι και τ ο ο ν ο μ α α Κυ

 υ ρ ι ι ο υ ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

 μ α ι Α λ λ η λ ο υ ο υ ι ι ι ι α

 α α α

Σπίχος. π_q $\hookrightarrow$ $\hookrightarrow$ $\hookrightarrow$ π_q $\hookrightarrow$ $\hookrightarrow$ $\hookrightarrow$ $\hookrightarrow$ $\hookrightarrow$ $\hookrightarrow$
Cοι θυ σω θυ σι ι ι αν αι νε
 $\hookrightarrow$ $\hookrightarrow$ π_q $\hookrightarrow$ + $\hookrightarrow$ $\hookrightarrow$ $\hookrightarrow$ $\hookrightarrow$ $\hookrightarrow$ $\hookrightarrow$ $\hookrightarrow$ + $\hookrightarrow$ $\hookrightarrow$ $\hookrightarrow$
σε ως και εν ο νο μα τι Κυ ρι ου ε πι κα
 $\hookrightarrow$ $\hookrightarrow$ π_q
λε σο μαι

[illegible]

μαί ^{π_q} Αλ λη λου οὐ ου ι ι ι ι α
 α α α ^{π_q}

^{π_q} Σπύχος. ^{π_q} Τας ευ χας μου τω Κυ ρι ω α
 πο δω σω ^{π_q} ε ναν τι ον παντος του λα ου
 αυ του ^{π_q} εν αυ λαις οι κου Κυ ρι ου ^{π_q} εν
 με ε σω σου Ι ε ρου σα λημ ^{π_q}

^{π_q} Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
 η ψο ο ο μαι ^{π_q} και το ο νο μα α Κυ
 υ ρι ι ου ^{π_q} ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο
 μαί ^{π_q} Αλ λη λου οὐ ου ι ι ι ι α
 α α α ^{π_q}

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν εἰς λα

βομεν Πνεύμα ἐπουράνιον εὐρομεν

πιστὶν ἀληθῆ ἀδιαιρέτον Τρι

ἄδα προσκυνουνοῦντες αὐτὴ γάρ

ἡ ἡμᾶς ἐσωσεν ἐ ἐ ἐ ἐ ἐν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ...

Ἦχος Δι Ἄμην ἀμην ἀμην εἰς ἀ

φεςιν ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰ

ὤνιον

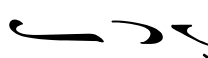
Πληρωθῇ τὸ στομάχη μων

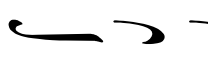
αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
 σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

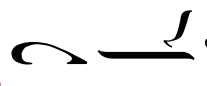
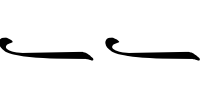
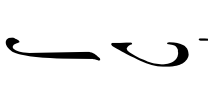
Εἴη τό ὄνομα...

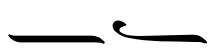
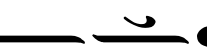
Ἦχος Δι

    +
Α α μην Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι

   +
ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε

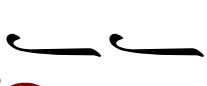
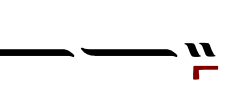
   (Δίς)
ως του αι ω νος

     +
Τ ο ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο

    +
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του

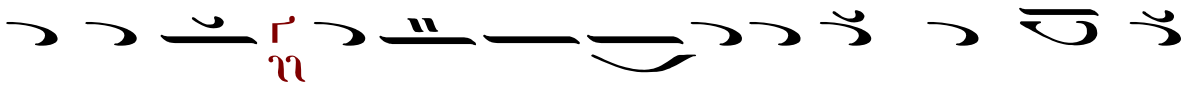
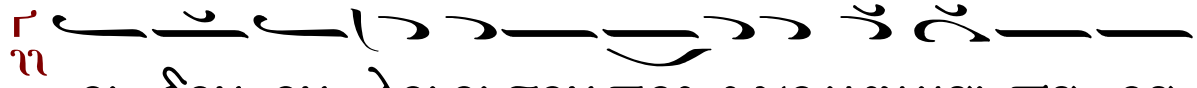

αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εὐλογοῦντα...

    +
Τ ο ν ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι

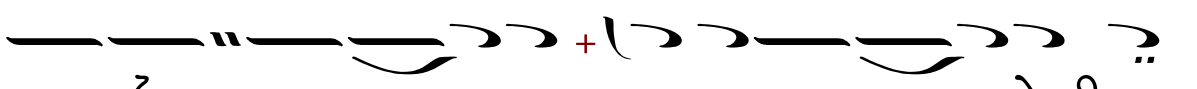

α ζ ο ν τα η μας Κυ ρι ε φυ λα τ τε

ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ἦχος Βαρύς Ζω ^λ
  Πα να γι ι α Δε

 ε σ ποι να υ πο την σκε ε ε πην σου παν τες

 οι δου ου λοι οι σου τρε ε χο μεν και πα ρα

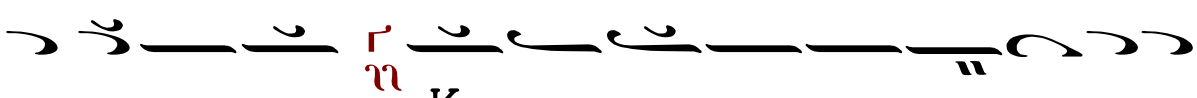
 α κα λου ου μεν σε ε ε οι οι α να α ξι οι

 προ φθα σον και λυ τρω σε η μας α πο πα

 σης πε ρι στα α σε ως και α πο θα α να τον τον

 ε ζα α φνι κο ο ον και αι πα νο ο λε θρον

 οι δα μεν ο ο τι δυ υ να σαι παν τα ο σα

 αν θε ε ε λει εις και βου ου λε σαι Δε ε σ ποι

 να α του κο ο ο σμου ελ πις και προ στα σι ι

 α των πισ των Κε χα ρι τω με ε νη η ε

10-12-2025 ΟΡΘΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΗΧΟΣ Α΄

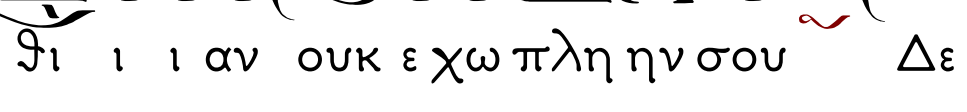
πα ακουσον των πα ρα α κα λου ουν των σε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

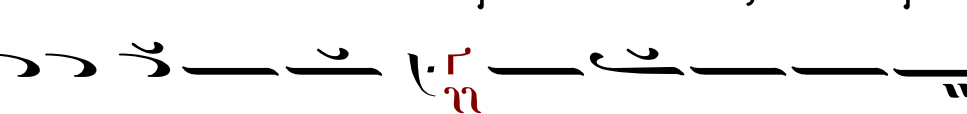
Θεοτοκία εἰς ἦχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

Ἦχος Βαρύς ☩ Ζω

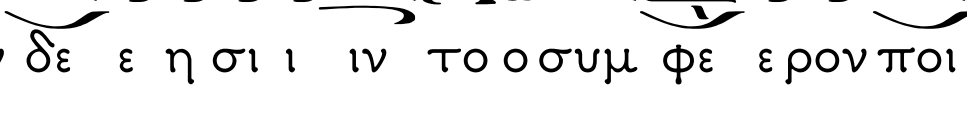
Ὡς
Μη η κα τα α πι στε ευ σης με αν
θρω πι νη προ ο στα σι α Πα να γι α δε
ε σποι να α α αλ λα δε ζαι δε ε η σι ι ιν
του ι κε ε του σου θλι ψις γαρ ε ε
ε χει με φε ε ε ε ε ε ρειν ου
δυ να μαι των δαι μο νων τα το ξε ευ μα
τα σκε πην ου κε εκ τη μαι αι αι ου ου δε
που ου προ σφυ υ υ γω ο α α θλι ος
παν το θεν πο λε μου ου με νος και πα ρα

 μου θι ι ι αν ουκ εχω πληην σου Δε ε

 σποι να του κο ο ο σμου ελ πεις και προ στα

 σι ι α των πιστων μη μου πα ρι ι δης

 την δε ε η σι ι ι ν το ο συμ φε ε ρον ποι η η

 σον

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ἦχος Βαρύς Ζω

Με τα βο λη των θλι ι βο με ε

νων α παλλα γη των α ασθε νου ου ουν τω

ων υ πα αρχου σα Θε ο το ο κε Παρ θε

ε νε σω ζε πο ο λιν και λα ον των

πο λε μου με ενων η η ει ρη νη των

χει μα ζο με νων η γα λη η νη η μο

ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω ω

ω ω ων

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.